

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 719/2019
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог ЈП Скијалиште „Бесна кобила“ у ликвидацији, кога заступа Градско правобранилаштво Града Враћа, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Враћу и Привредног суда у Лесковцу, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО НАДЛЕЖАН** је Основни суд у Враћу.

Образложење

Тужилац је 29.03.2017. године, Основном суду у Враћу поднео тужбу против ЈП Скијалиште „Бесна кобила“ ради исплате мање исплаћене зараде и накнаде увећане зараде по основу сменског рада, ноћног и прековременог рада и рада у нерадне дане, али како је над туженим 14.02.2017. године покренут поступак ликвидације, тај суд се решењем П1 455/17 од 07.02.2018. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступи Привредном суду у Лесковцу, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Враћу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између

осталог, суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

У конкретном случају ради се о спору између тужиоца физичког лица и туженог правног лица у ликвидацији, ради накнаде штете. Овај спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Дакле, у овој правној ствари ради се о грађанско-правном спору где је тужени предузеће које је у статусу ликвидације, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивања надлежности Привредног суда у Лесковцу, јер спор није настао у вези са поступком ликвидације, већ предмет тужбеног захтева представља новчано потраживање из радног односа за које је, применом члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, у првом степену надлежан основни суд, па је за суђење у ово правној ствари стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић